

KRUSTPILS NOVADNIEKS

Krustpils novada informatīvais izdevums
2017. gada 10. marts Nr. 2 (82)

KRUSTPILS
NOVADS

Krustpils novadā norisinājies nevalstisko organizāciju forums

15. februārī Kūku bibliotēkā uz tikšanos tika aicinātas Krustpils novada nevalstiskās organizācijas, lai iepazīstinātu ar aktualitātēm NVO jomā.

Forumā piedalījās 14 no novadā reģistrētajām 39 biedrībām. Krustpils novada pašvaldības Attīstības nodaļas vadītāja Inga Rubene iepazīstināja klātesošos ar statistiku un aktuālo šī brīža informāciju NVO jomā novadā, kā arī ar 2016. gadā novada biedrību realizētajiem projektiem, kurus finansiāli atbalstīja novada pašvaldība.

Pašvaldības speciāliste Vita Salmiņa iepazīstināja ar izmaiņām un aktualitātēm pašvaldības NVO projektu konkursā 2017. gadam. Ar savu pozitīvo pieredzi pasākuma laikā dalījās biedrības "Silta Sirds", "Vīpes stils" un "InSpe". Biedrība "Silta sirds" 2017. gadā realizēja divus novada pašvaldības atbalstītus projektus – "Kāpāri" radoši eksperimentē" un "Dzirkaļu pilskalna informatīvā stenda un norāžu izgatavošana un atjaunošana", ar pieredzēto projekta realizēšanas gaitā dalījās biedrības valdes priekšsēdētāja Mārīte Pole. Savukārt, biedrība "Vīpes stils" dalījās pieredzē ar LEADER projekta "Pamatlīdzekļu iegāde atpūtas vietas un laivu nomas punkta "Daugmales" izveidei" ieviešanas gaitu un secinājumiem. Forumā izskaņā neformālā gaisotnē biedrības piedalījās diskusijā ar Krustpils novada pašvaldības priekšsēdētāju Kārli Pabērzu un administrācijas speciālistiem. Diskusijas laikā tika noskaidrota vīzija turpmākai pašvaldības sadarbībai ar Krustpils novadā reģistrētajām biedrībām, kā arī, lai veicinātu savstarpēju pieredzes apmaiņu tika nolemts 2017.gadā kopīgi realizēt vairākas kopīgas ieceres.

Paldies biedrībām, kas izrādīja iniciatīvu un piedalījās!

*Informāciju sagatavoja
Krustpils novada pašvaldības
Sabiedrisko attiecību speciāliste
Ieva Lapiņa*

Iesniedz savu ideju Latvijas simtgadei!

Krustpils novada pašvaldība aicina ikvienu novada iedzīvotāju piedalīties Latvijas simtgades svinību organizēšanā mūsu novadā.

Ikviens iedzīvotājs tiek aicināts iesūtīt savu ideju par kādu pasākumu, kādu aktivitāti vai kādu sen sapņotu ieceri, ko Krustpils novads varētu realizēt gaidot Latvijas simtgadi. Idejas aicinām iesūtīt brīvā formā Krustpils novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciālistei Ievai Lapiņai līdz 10. aprīlim uz e-pastu: ieva.lapina@krustpils.lv vai arī iesniegt klātienē Krustpils novada pašvaldībā, Jēkabpilī Rīgas ielā 150a (23. kabinetā).

Krustpils novada pašvaldība izsludina projektu konkursu Nevalstiskajām organizācijām

Projektu konkurss 2017.gadā Nevalstiskajām organizācijām tiek izsludināts atbilstoši nolikuma „KRUSTPILS NOVADA PAŠVALDĪBAS ATBALSTS NEVALSTISKO ORGANIZĀCIJU PROJEKTIEM” nosacījumiem.

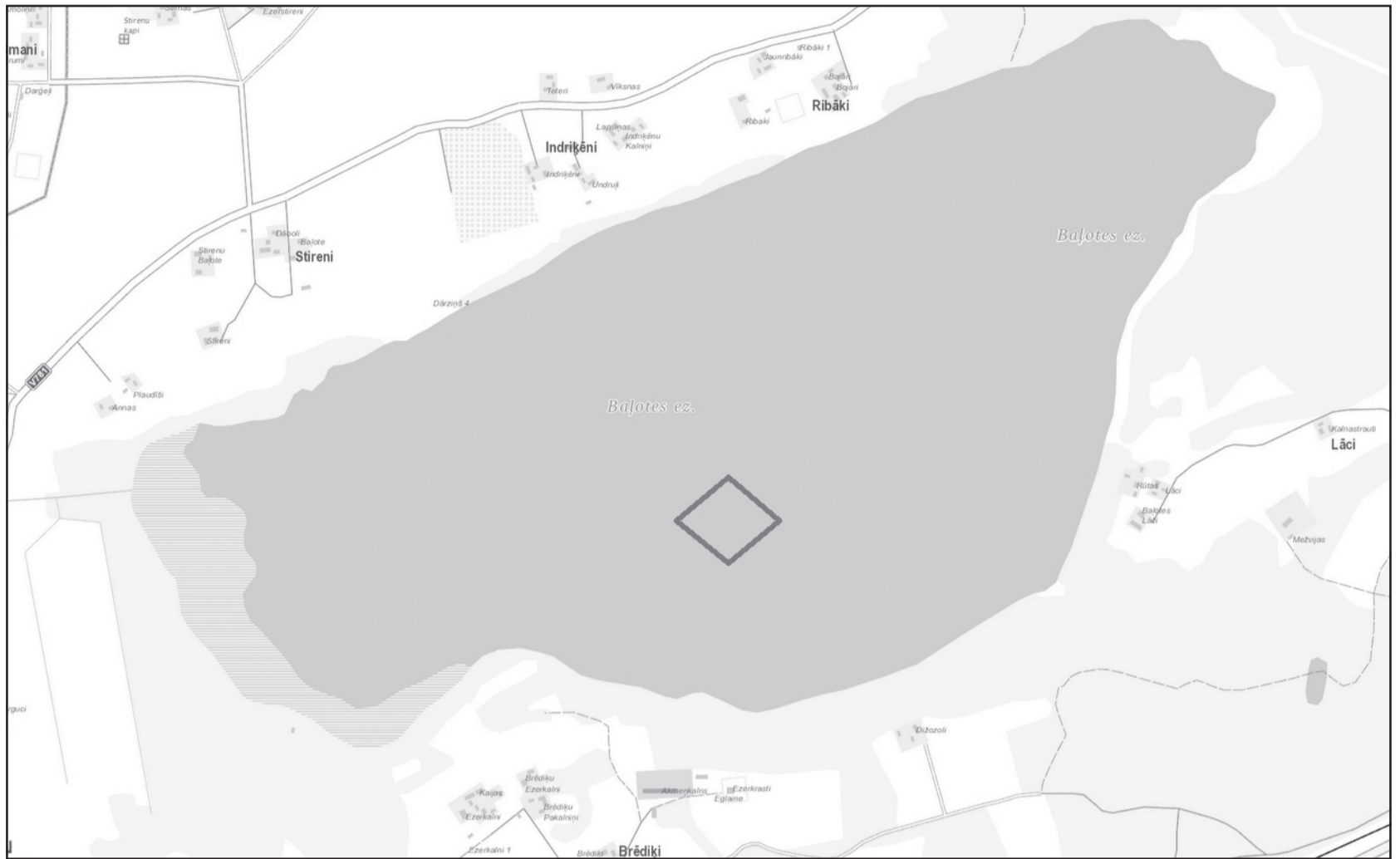
Projektu pieteikumi jāiesniedz Krustpils novada pašvaldībā (Jēkabpilī, Rīgas ielā 150a, 27.kabinetā) no 27.02.2017. līdz 27.03.2017. plkst. 16:00.

Ar konkursa nolikumu var iepazīties www.krustpils.lv

Izdots rīkojums par aizliegumu atrasties uz daļas Baļotes ezera

Izvērtējot iespējamo personas dzīvības un veselības apdraudējumu, ņemot vērā cilvēku pulcēšanās intensitāti, laikapstākļus un meteoroloģiskās prognozes, 2017. gada 21. februārī izdots Krustpils novada pašvaldības izpilddirektora rīkojums Nr.2.1-4/17/8, par aizliegumu atrasties uz daļas Baļotes ezera ledus.

Aizlieguma pārkāpšanas gadījumā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēta atbildība, izsakot brīdinājumu vai uzliekot naudas sodu līdz septiņdesmit eiro, bet, ja aizliegums pārkāpts, personai atrodies alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, tad uzliek naudas sodu no piecpadsmit līdz simt eiro.

Ierobežos autotransporta kustību pa Krustpils novada pašvaldības autoceļiem

Lai novērstu pašvaldības autoceļu bojājumus pavasara šķīdoņa laikā, Krustpils novada pašvaldība, izvērtējot laika apstākļus un autoceļu stāvokli, izdevusi rīkojumu, kas nosaka autotransporta kustības ierobežojumus pa Krustpils novada pašvaldības autoceļiem.

Ierobežojumi stāsies

spēkā ar 1. martu un ilgs līdz jauna rīkojuma izdošanai par ierobežojumu atcelšanu. Ierobežojumi attieksies uz tiem transportlīdzekļiem, kuru kopējā faktiskā masa pārsniedz septiņas tonnas (ja konkrētam ceļam nav noteikts cits masas ierobežojums).

Ierobežojumu ieviešanu kontrolēs Krustpils novada pašvaldība sadarbībā

ar Valsts policiju. Neskaidrību gadījumā nepieciešams sazināties ar konkrētā pagasta pārvaldi.

Krustpils novada pašvaldība aicina zemniekus, mežu izstrādātājus un citus kravu pārvadātājus plānot kravu izvešanu, ņemot vērā minētos ierobežojumus. Šajā laikā nekāda veida atļaujas netiks izsniegtas.

Variešu sākumskolas sporta zāles un treniņu zāles izmantošanas cenrādis

Diena	Darba laiks
Pirmdiena	No 18:00 – 22:00
Otrdiena	No 18:00 – 22:00
Trešdiena	No 18:00 – 22:00
Ceturtdiena	No 18:00 – 22:00
Piektdiena	No 18:00 – 22:00

Pieteikties uz treniņiem var zvanot uz telefona numuru 28265284 (Margarita).

	Cena bez PVN (EUR)	PVN (EUR)	Cena ar PVN (EUR)
Sporta zāle (1h)	4.96	1.04	6.00
Treniņu zāle (1 reize)	1.65	0.35	2.00
Treniņu zāles abonaments (6 reizes)	8.26	1.74	10.00

Latvijas simtgadi gaidot

“Brīvās Daugavas” pērnā gada 29.novembra numurā tika publicēts apjomīgs žurnālistes Ilzes Bičevskas vēstījums par Krustpils novada biedrības “Aloksnīte” paveikto Variešu pagasta vēstures izpētē, ko papildināja lieliskas Andra Kļaviņa fotogrāfijas. Tas aicināt aicināja aizbraukt un apskatīt Variešu pagasta pārvaldes telpās rādīto.

Savācāmi pulciņš atašāniešu, sarunājām tikšanos un devāmies skatīties. Biedrības “Aloksnīte” priekšsēdētāja Rasma Rācene un Variešu pagasta novadpētnieks Guntis Ozoliņš mūs laipni sagaidīja un atbildēja uz mūsu ziņkāriģajiem jautājumiem. Viņu stāstījums bija tik interesants, ka nespēju atturēties no kārdinājuma kaut daļēji tajās padalīties ar novada avīzes lasītājiem. Varbūt arī citos novada pagastos kādam radīsies iedvesma līdzīgiem darbiem.

R.Rācenes kundze, sevi nedaudz apsmaidot, teica, ka esot tajos gados, kad prāts nav apstājies un spēks vēl turoties, turklāt iztikšanai valdība pensiju maksājot. Tāpēc arī, cik spēdama, aktīvi darbojoties biedrībā “Aloksnīte”, rakstot un realizējot pa kādam, viņasprāt, novadam un pagastam svarīgam projektam.

Viņas sākotnējā doma - saglabāt, nepazaudēt un iepazīstināt citus ar tuvākās Krustpils novada daļas vēsturi -

radusi atbalstu gan apkārtnes iedzīvotājos, gan pagasta pārvaldē, gan Krustpils novada deputātu vidū. Projektu “Variešu pagasts laiku lokos” finansiāli atbalstījusi Krustpils novada dome un tā realizācija varējusi sākties.

Kopā ar tuvākajiem domu biedriem - Anitu Putku, Anitu Rulieti, Raisu Dzeni, Daci Vītolu un Gunti Ozoliņu - apmeklējot daudzas pagasta mājas, pētot vecus laikrakstus un citus rakstītos materiālus, līdz kopā izdevies izstādē apskatāmais. Šoreiz visu izstādīt nav bijis iespējams telpu trūkuma dēļ.

Rasmas kundze ir entuziasma pārpilna, jo viss veicoties kā iecerēts, varbūt savākto izdosies publicēt kādā brošūrā. Ļoti cerot uz novada pašvaldības kā arī pagasta pārvaldes atbalstu, lai darbotos arī turpmāk.

Sarunā iesaistās arī Guntis Ozoliņš, katrai fotogrāfijai zina stāstu, var parādīt vēsturiskus priekšmetus no seniem laikiem. R. Rācenes kundze piebilst, ka bez Gunta savāktajām kolekcijām nekādu prātīgu vēsturisku izstādi pagastā nebūtu iespējams izveidot. Tas arī esot pamats turpmākajam darbam. Viņasprāt, šīs kolekcijas, papildinātas ar Gunta un citu vēstures zinātāju stāstījumiem, vajadzētu apkopot videofilmā. Tā vislabāk šīs liecības un zināšanas varētu saglabāt nākamajam paaudzēm.

Jautājot, kas šai darbā viņiem rada lielāko prieku,

Rasma un Guntis atzīst, ka tā ir aizrautība ar sava pagasta vēsturi, saskarsme ar domubiedriem un pagasta iedzīvotāju nedalīts atbalsts viņu paveiktajam.

Šajā pasaulē viss ir mainīgs. Pajautāju, vai nav bail, ka, mainoties varai novada domē, viņu darbs varētu iet zudumā. Abi pasmaida un Guntis atnes “Atsauksmju grāmatu”. Tur ir daudz labu vārdu, bet vienu ierakstu gribu citēt: “Ļoti iespējams, ka taisnība ir tiem senajiem, gudrajiem vīriem, kuri teikuši, ka nav nākotnes tai tautai, kura neciena un nezina savu pagātņi.”

Apskatot Krustpils novada biedrības “Aloksnīte” veidoto izstādi “Variešu pagasts laiku lokos”, rodas iespaids, ka Krustpils novadam ir cerība arī šajos laikos, kad tik daudzviet vēsturei “pieiet” ar neizpratni vai vispār neinteresējas par to, cerība uz stipru nākotni.

“Ceram, ka esam vajadzīgi un mūsu darbs ir vajadzīgs, un tā tas būs arī nākamajai novada domei,” tā saka R. Rācenes kundze.

Ar nelielu skaudību nodomāju: kāds saprotošs un biedrību atbalstošs tajos Variešos pagasta pārvaldnieks!

Jānis Zalāns
Atašienē

Jaunjelgavā tikās pasākuma “Latviešu karavīrs laikmetu griežos” darba grupas pārstāvji

17.februārī Jaunjelgavas novada domē tikās pasākuma “Latviešu karavīrs laikmeta griežos” darba grupas pārstāvji - biedrības „Latvijas Ģenerāļu klubs” valdes priekšsēdētājs, atvaļināts viceadmirālis G. A.

Zeibots, Jaunsardzes un informācijas centra Jaunsardzes departamenta direktors A. Strazdiņš, kā arī biedrības “Latvijas mazpulki”, NBS pārstāvji, Jaunjelgavas, Viesītes un Salas novadu pašvaldību vadītāji un speciālisti, kā arī Krustpils novada jaunatnes un tūrisma lietu speciāliste Angelīna Smirnova un Daugavpils Universitātes 2.kursa studente Laura Ozoliņa. Tikšanās laikā tika parunāti aktuālie pasākuma organizatoriskie jautājumi. Šogad pasākums no 2. līdz 3. novembrim norisināsies Jaunjelgavā, un tajā pieda-

lisies vairāk nekā 300 jauniešu vecumā līdz 18 gadiem no dažādām Latvijas jaunatnes organizācijām - no Jaunsardzes, biedrības “Latvijas mazpulki”, biedrības “Latvijas skauti un gaidas”, kā arī Sēlijas novadu izglītības iestāžu jaunieši. Pasākums iecerēts, lai saliedētu Latvijas jauniešu organizācijas, sekmētu jauniešu valstisko un patriotisko audzināšanu, aicinātu sabiedrību izziņāt vēsturi, savas saknes un veicinātu izpratni par valsts aizsardzību, lai atgādinātu par aizsardzības nozīmi brīvas un neatkarīgas valsts sagla-

bāšanā. Pasākuma ietvaros plānota biedrības “Latvijas ģenerāļu klubs” biedru un NBS pārstāvju tikšanās ar izglītības iestāžu jaunatni, orientēšanās pa Jaunjelgavu, NBS un policijas, robežsardzes, ugunsdzēsības un glābšanas dienestu ieroču un ekipējumu izstāde, fotogrāfiju izstāde par latviešu karavīru dalību starptautiskajās operācijās, sarunas ar starptautisko operāciju dalībniekiem u.c. aktivitātes.

2011. gadā biedrība “Latvijas ģenerāļu klubs” aizsāka jaunu tradīciju, organizējot patriotiska rak-

stura izglītojošus pasākumus neilgi pirms Lāčplēša dienas ārpus Rīgas, lai veidotu jauniešos dziļāku izpratni par Lāčplēša dienas un 18. novembra nozīmi Latvijas vēsturē, skaidrotu armijas un karavīra lomu gan vēsturē, gan mūsdienās. 2011. gadā tads pasākums notika Trikātā, 2012. gadā - Jēkabpilī, 2013. gadā - Skrundā, 2014. gadā - Balvos, 2015.gadā - Daugavpilī, 2016.gadā - Bauskā.

*Informāciju sagatavoja
Krustpils novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste Ieva Lapiņa*

Ziemas cope Atašienē

Par spīti tam, ka ziemas Latvijā ir arvien neprognozējamākas, zemledus makšķerēšanas sacensības tomēr ir populārs un iecienīts sporta veids.

18.februārī zemledus makšķerēšanas sacensības notika Atašienē, Marinzejas ezerā, un tās rīkoja Krustpils novada pašvaldība un Atašienes pagasta pārvalde. Kaut gan ledu klāja plāna ūdens kārtā nevis sniegs, tas netraucēja azartiskajiem makšķerēšanai cīnīties par lielāko lomu.

Jāteic, diena gan nebija no veiksmīgākajām copei. Pēc piecām vējainām stundām, nosverot lomus, noskaidrojām:

jauniešu konkurencē
1.vietu ar 250 gramus lielu lomu izcīnījis Norberts Aleknevičs no Mētrienas, 2.vietu Laura Lorīta Buševica no Pļaviņām. Arī Laurai loms bija 250 gr. smags, bet

lielākā zivs bija Norbertam un tāpēc Laurai šoreiz 2.vieta, 3.vieta Jānim Ozoliņam no Atašienes ar lomu 200 gr.

Sieviešu grupā bez konkurences uzvarēja Jeļena Strogova no Mētrienas, viņas loms svēra 0,7 kg.

Viriešu grupā, kurā konkurence bija vislielākā, pirmo un otro vietu savā starpā sadalīja tēvs un dēls.

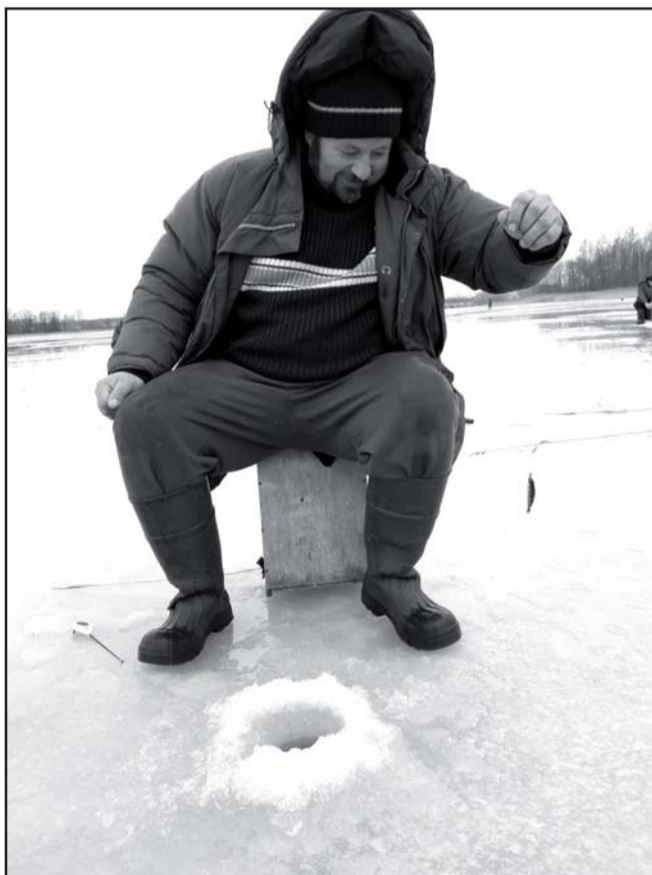
1.vietu ar 2,1 kg lielu lomu izcīnīja dēls Ivars Bogotais no Priekuļiem,

2.vietu ar 1,5 kg smagu lomu izcīnīja tēvs Jānis Bogotais no Priekuļiem,

3. vietu ar 1,1 kg smagu lomu izcīnīja Juris Pikuls no Kūkām.

Tradicionāli bija arī konkurss par lielāko zivi. Un šoreiz balvu izcīnīja Vairis Viļevičs no Ļaudonas. Pieredzējušais 82 gadus vecais makšķerētājs prata izmānīt 250 gramus lielu asari.

Kopā šai dienā no Marinzejas ezera tika izzvejots 13,15 kg zivju.

Paldies tiesnešiem par “kaujas lauka” sagatavošanu, zupas vārīšanu, medaļu kalšanu un visiem citiem darbiem, lai sacensības noritētu bez starpgadījumiem.

Paldies sponsoriem: SIA “Līvānu kūdras fabrika”, SIA “Helēna” veikalam “Rīta Roze”, SIA “Rīpo AISK” par atbalstu un labajām balvām!

Paldies izturīgajiem

makšķerēšanai, un uz tikšanos nākamajās sacensībās Marinzejā!

*Līga Zalāne,
sacensību tiesnese*

Desmito gadu meklēs “Gaismas nesējus” Latvijas pagastos

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība (Biedrība) aicina lasītājus pieteikt bibliotēkurus balvai „Pagasta bibliotēkars – gaismas nesējs”.

Līdz 10.martam Biedrība gaidīs vēstules un stāstus par pagastu bibliotēkariem, kas ir

pašreizēdīgi, radoši, aktīvi, entuziasma pilni savā darbā un neaizstājami savā pagastā.

Konkurss norisināsies desmito reizi. Katru gadu tiek apbalvoti četri bibliotēkari – viens no katra Latvijas reģiona: Kurzemes, Latgales, Vidzemes, Zemgales.

Konkurss “Pagasta bibliotēkars – gaismas nesējs” ir īpaši Latvijas mazo gaismas piļu darbiniekiem vēltis pasākums, lai novērtētu viņu darbu un veikumu savā pagastā un pievērstu visas Latvijas uzmanību pozitīviem, iedvesmojošiem notikumiem reģionos. Tā

ir lasītāju balva un atzīnība saviem bibliotēkariem.

Pieteikuma vēstules un fotogrāfijas sūtāmas uz gaisma@gaisma.lv vai LNB Atbalsta biedrībai, Mūkusalas ielā 3, Rīgā, LV1048.

Sanita Kitajeva

Aicinām pieteikties psihosociālās rehabilitācijas nometnēm “Spēka Avots”

Šogad vairāk nekā 500 cilvēkiem pēc onkoloģiskas slimības būs pieejama psihosociālās rehabilitācijas programma “Spēka Avots”, kuru īsteno Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība “Dzīvības koks”. Līdzekļi rehabilitācijai tika savākti vēl nebijuši plašā ziedojuma piesaistes kampaņā – maratonā “Dod pieci”, kuru īstenoja Latvijas Radio sadarbībā ar Latvijas Televīziju un Ziedot.lv.

Biedrība “Dzīvības koks” aicina cilvēkus, kuri zina, kā tas ir - izdzirdēt diagnozi “ļaudabīgs audzējs”, kad vienā mirklī dzīve sagriežas bezcerības, baiļu un vēlmes dzīvot mutulī, pieteikties psihosociālās rehabilitācijas programmā “Spēka Avots”. Programma ir pasākumu kopums, kas sniedz pārbaudītu un profesionālu informāciju par onkoloģiju, dod iespēju tikt galā ar emocionālo pārdzīvojumu, kas radies slimības dēļ, kā arī ļauj uzzināt, kā iespējams turpināt dzīvot pilnvērtīgi – gan psihoemocionāli, gan praktiski. Programma (nometne) notiek 5 dienu garumā, tā ir ļoti intensīva, kurā kā grupu vadītāji un lektori piedalās psihoterapeiti, psihologi, mākslas terapeiti, onkologi, imunologi, fizioterapeiti un citi ar onkoloģijas nozari saistīti speciālisti.

Kā uzsvērs biedrības “Dzīvības

bas koks” vadītāja Gunita Berķe, ļoti svarīgi ir tas, ka šogad rehabilitācijā varēs piedalīties tik daudz cilvēku, jo iepriekšējos gados ierobežoto finanšu resursu dēļ tas nebija iespējams. “2016. gadā bijām spiesti atteikties cilvēkiem, jo līdzekļus varējām atvēlēt tikai divām programmām. Līdzekļi, kas tika vākti labdarības maratona ietvaros, tiek novirzīti tieši psihosociālās rehabilitācijas programmu īstenošanai, un līdz šim, bez īpašas izziņošanas, programmā jau pieteikušies vairāk nekā 80 cilvēki no visas Latvijas. Tomēr šobrīd biedrībai vēl joprojām ir svarīgs mērķis - psihosociālās rehabilitācijas centra izveide, kur rehabilitāciju varētu nodrošināt mērķtiecīgi un pēctecīgi visa gada garumā”.

Vēl svarīgi pieminēt, ka šogad tiks īstenota īpaša programma vecākiem, kuru bērni, saskārušies ar onkoloģiju, kā arī viena programma, kurā kopā ar cilvēku, kurš slimojis ar vēzi, varēs piedalīties dzīves biedrs/ dzīves draugs. Vēzis ir slimība, kas skar visu ģimeni, bieži vien tieši tuvie cilvēki ir lielākā neziņā, kā palīdzēt dzīvot tālāk. Katrā nometnē maksimums laiks dalībnieku skaits ir 24, līdz ar to aicinām visus interesentus pieteikties savlaicīgi. Šis skaits izvēlēts, lai nodrošinātu kvalitatīvu rehabilitācijas procesu un

pēc iespējas lielāku individuālo pieeju.

Kopumā šogad paredzēts īstenot 21 psihosociālās rehabilitācijas programmu. “Liela pateicība jāizsaka mūsu ilggadējā un uzticamā partnera, viesu nama “Orinoko” (Kokneses novads) vadībai un kolektīvam, kuri uzņēmušies palīdzēt mums īstenot programmu pilnā apmērā”, uzsvērs G.Berķe, “bet vislielākais paldies noteikti pienākas maratona “Dod pieci” īstenošanai un ziedotājiem, bez kuru entuziasma, darba un iesaistes tas viss nebūtu iespējams!”

Svarīgi: Psihosociālās rehabilitācijas programmā var pieteikties ikviens, kas vēlas pārvarēt neziņu, kas nāk līdz ar slimību. Lai to izdarītu, norādītājā adresē jāizvēlas vēlamais rehabilitācijas programmas laiks, jāizpilda pieteikuma forma, kā arī jāuzraksta motivācijas vēstule, kurā aprakstīts, kāpēc ir nepieciešama šāda rehabilitācija un ko vēlaties iegūt no dalības šajā programmā. Pieteikuma forma ir atrodamā šeit: <http://pieteikties.spekaavots.lv/?lapa=pieteikums>.

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība “Dzīvības koks” psihosociālās rehabilitācijas programmas onkoloģiskajiem pacientiem ievieš kopš 2009. gada. 2016. gadā ar Saeimas un Labklājības ministrijas atbal-

stu panākti grozījumi “Sociālās palīdzības un sociālo pakalpojumu likumā”, kur pirmo reizi minēts, ka psihosociālās rehabilitācijas pakalpojumu var saņemt onkoloģiskie pacienti un viņu tuvinieki. Šis pakalpojums būs valsts apmaksāts, un no 2018. gada to varēs saņemt pēc ģimenes ārsta vai ārstējošā ārsta rekomendācijas.

Tuvāka informācija: Alise Musijenko, biedrība „Dzīvības koks”, e-pasts: dzivibaskoks@dzivibaskoks.lv, T. 67625339, www.dzivibaskoks.lv

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība „Dzīvības koks” dibināta 2004. gadā, un tā ir vadošā nevalstiskā organizācija Latvijā, kas apvieno onkoloģiskos pacientus un viņu tuviniekus. Biedrības mērķis ir aizstāvēt pacientu intereses nacionālā un starptautiskā līmenī, lai arī Latvijas pacientiem būtu iespēja saņemt kvalitatīvu veselības aprūpi. „Dzīvības koks” ir Eiropas līmeņa organizāciju „Europa Donna”, „European Cancer Patient Coalition”, „European Network of Gynaecological Cancer Advocacy Groups”, „Myeloma Patients Europa” un Eiropas Plaušu vēža pacientu interešu aizstāvības grupas biedrs.

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība
“Dzīvības koks”

Par organizāciju

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība „Dzīvības koks” dibināta 2004. gadā, un tā ir vadošā nevalstiskā organizācija Latvijā, kas apvieno onkoloģiskos pacientus un viņu tuviniekus. Biedrības mērķis ir aizstāvēt pacientu intereses nacionālā un starptautiskā līmenī, lai arī Latvijas pacientiem būtu iespēja saņemt kvalitatīvu veselības aprūpi. Viena no biedrības darbības prioritātēm ir psihosociālās rehabilitācijas programmas onkoloģiskajiem pacientiem „Spēka avots” ieviešana un pieejamības nodrošināšana. „Dzīvības koks” ir Eiropas līmeņa organizāciju „Europa Donna”, „European Cancer Patient Coalition”, „European Network of Gynaecological Cancer Advocacy Groups”, „Myeloma Patients Europa” un Eiropas Plaušu vēža pacientu interešu aizstāvības grupas biedrs. Biedrībai „Dzīvības koks” kopš 2005. gada piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss.

Kas ir “Spēka Avots”?

„Spēka avots” ir psihosociālās rehabilitācijas programma, kas sniedz pārbaudītu un profesionālu informāciju par onkoloģiju, dod iespēju tikt galā ar emocionālo pārdzīvojumu, kas radies slimības dēļ, kā arī programmas laikā uzzināt, kā iespējams turpināt dzīvot pilnvērtīgi – gan praktiskā veidā, gan psihoemocionāli. Programma tiek īstenota kopš 2009. gada, to dara biedrība “Dzīvības koks”. Līdzekļi tiek piesaistīti no ziedojumiem, kā arī dažādu projektu ietvaros. No 2018. gada tā būs valsts atbalstīta rehabilitācijas programma.

“Spēka Avots” 2017

Šogad tiks organizēta 21 psihosociālās rehabilitācijas programma cilvēkiem, kurus skāris vēzis. Iespaidīgo programmu skaitu ir iespēja nodrošināt, pateicoties 2016. gada decembrī organizētajam labdarības maratonam „Dod pieci”. Cilvēki, kurus skāris vēzis, aicināti pieteikt savu dalību kādā no programmām.

Kas veido programmu?

Programmu veido grupu terapijas un mākslas terapijas nodarbības, profesionālu un speciālistu informācija, kā arī savstarpējs atbalsts. Programmas ilgums – 5 dienas, kurā kā lektori piedalās onkologs, psihologs, psihoterapeits, fizioterapeits, imunologs, mākslas terapeits un citi ar onkoloģijas nozari saistīti speciālisti.

Kā pieteikties?

Interesenti aicināti pieteikties aizpildot pieteikuma formu biedrības mājaslapā <http://pieteikties.spekaavots.lv/?lapa=pieteikums> Ja nav iespējams aizpildīt elektronisko anketu, var pieteikties, zvanot 67625339. Pieteikuma formai aicinām pievienot motivācijas vēstuli, kurā īsi jāapraksta, ko vēlaties iegūt no dalības šajā programmā. Lai piedalītos psihosociālās rehabilitācijas nometnē, cilvēkam jāspēj pašam par sevi parūpēties programmas laikā, programmā netiek nodrošinātas medicīniskās manipulācijas.

Kā norisinās šī programma?

Katrā programmā piedalās

24 dalībnieki, kuri piecas dienas dzīvo viesu namā, apmeklējot lekcijas un nodarbības. Visiem dalībniekiem nometnē tiks nodrošinātas lekcijas, nodarbības un visi tām nepieciešami materiāli, ēdināšana (brokastis, pusdienas, vakariņas un divas uzskodu pauzes), nakšņošana, transports no Rīgas uz nometnes norises vietu un atpakaļ.

Kad un kur notiek programma?

Programmas norisināsies no 23. aprīļa līdz 10. novembrim, katras programmas norises vieta var atšķirties, bet lielākā daļa no tām norisināsies gleznainā vietā Daugavas krastā viesu namā “Orinoko”, Koknese novadā.

Cik tas maksā?

Lai piedalītos programmās, jāveic līdzmaksājums – 7 eiro dienā (kopā 35 eiro). Visas pārējās izmaksas tiek segtas ar ziedotajiem līdzekļiem.

Ja rodas kādi precizējoši jautājumi par programmām, noteikti zvaniet vai rakstiet mums un vaicājiel!

Izsludināts 2017.gada projektu konkurss Zemgales NVO Projektu Programmā

Zemgales NVO Centrs sadarbībā ar LR Kultūras ministriju izsludina Zemgales NVO Projektu Programmu, kuras mērķis ir veicināt Zemgales plānošanas reģionā pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, iedzīvotāju līdzdalību un starpkultūru dialogu, tai skaitā mazākumtautību darbu. Kopā 2017. gada konkursam pieejami 24 000 EUR, kas sadalīti 3 jomu atbalstam:

* pilsoniskās sabiedrības / Latvijas valsts simtgades iniciatīvu projektiem 8 000 EUR

* starpkultūru dialoga projektiem 8 000 EUR

* mazākumtautību iniciatīvu projektiem 8 000 EUR (t.sk. atbalsts romu NVO, kas nav mazāks par 1500 EUR)

Konkursa mērķis: Veicināt Zemgales plānošanas reģionā pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, iedzīvotāju līdzdalību un starpkultūru dialogu, tai skaitā mazākumtautību aktivitātes, ievērojot Latvijas valsts simtgades svinību virsmērķa “Stiprināt Latvijas sabiedrības valstsgribu un piederības sajūtu savai valstij, rosinot pašorganizējošus procesus un sadarbību”.

Vienam projektam maksimāli pieejami 2000 EUR. Termins projektu iesniegšanai ir 2017. gada 21. marts (pasta zīmogs vai, iesniedzot personīgi, Zemgales NVO Centrā Jelgavā vai Jēkabpilī NVO Resursu centrā līdz plkst. 18:00).

Arī nākamo gadu konkursus plānots izsludināt februārī, taču projektu ieviešana notiks līdz attiecīgā gada decembrim. No 2016. līdz 2018.gadam konkursiem kopā pieejami 72 000 EUR – finansējums, kas pieejams Zemgales reģiona nevalstisko organizāciju projektiem. Konkursi tiek organizēti ciešā sadarbībā ar Jēkabpils NVO resursu centru.

Konkurss izsludināts saskaņā ar LR Kultūras ministrijas un Zemgales NVO Centra savstarpēji noslēgtā līguma par atsevišķu valsts pārvaldes uzdevumu veikšanu pilsoniskās sabiedrības attīstības un starpkultūru dialoga jomā ietvaros.

Nolikums un pieteikuma veidlapa pieejama šeit: http://zemgalei.lv/view_60932_52271.html

Piedāvājam arī ieskatīties 2016.gada atbalstīto projektu aprakstos (skatīt pielikumā).

Lai Zemgales organizācijām palīdzētu sagatavot kvalitatīvus pieteikumus, aicinām uz individuālām konsultācijām gan Jelgavā, gan arī Jēkabpilī līdz pat 20. martam.

Uldis Dūmiņš, Zemgales NVO Centrs valdes priekšsēdētājs

Svarīga informācija mājputnu īpašniekiem!

Pamatojoties uz to, ka citās Eiropas Savienības valstīs ir konstatēta augsti patogēnā putnu gripa un valstī ir noteikti biodrošības pasākumi, Zemkopības ministrija vēlas atgādināt, ka saskaņā ar normatīvajiem aktiem (MK noteikumi Nr. 393**) viesiem mājputnu īpašniekiem un turētājiem (arī tad, ja saimniecībā tiek turēti tikai viens vai divi mājputni) Lauksaimniecības datu centrā (LDC) ir jāreģistrē gan ganāmpulks, gan novietne un jāsniedz informācija par putnu skaitu divreiz gadā uz 1.janvāri un 1.jūliju.

Ganāmpulku un novietni mājputnu īpašnieks var reģistrēt LDC vai Zemkopības ministrijas Klientu apkalpošanas centros (ZM KAC), iesniedzot elektroniski vai papīra formā ganāmpulka kartīti un novietnes kartīti, vienlaikus paziņojot par mājputnu skaitu novietnē, iesniedzot pārskatu par stāvokli ganāmpulka novietnē. Pārskatu var iesniegt arī elektroniski, izmantojot Elektronisko ziņojumu ievades sistēmu (EZIS) (tikai tā lietotāji).

Mājputnu īpašniekiem, kuri jau bija reģistrējuši ganāmpulku un bija iesnieguši pārskatu, jāņem vērā, ka gadījumā, ja pēc ziņotā atskaites datuma ir bijušas izmaiņas mājputnu skaitā kādā no novietnēm vai reģistrēta jauna novietne, kurā tiks turēti mājputni, tad, norādot jaunu atskaites datumu, ir obligāti jāaktualizē vēlreiz šo mājputnu skaits visās novietnēs.

Papildus atgādinām, ka gadījumā, ja putnu gripa tiks konstatēta novietnē, kura nav reģistrējusi mājputnus LDC, tā nevarēs saņemt kompensāciju par slimības dēļ likvidēto ganāmpulku.

Papildu informāciju var iegūt LDC, zvanot pa tālruni: 67027240 vai rakstot uz e-pasta adresi: ldc@ldc.gov.lv, vai apmeklējot klātienē LDC esošās filiāles. LDC pieņemšanas laikus var skatīt tīmekļvietnē – http://www.ldc.gov.lv/for_visitors/map/. Tāpat var vērsties ZM KAC, zvanot pa tālruni: 67095000 vai apmeklējot to klātienē. ZM KAC pieņemšanas laikus var skatīt tīmekļvietnē: <http://www.lad.gov.lv/lv/kontakti/klientu-apkalposanas-punkti/>.

Aicinām arī sekot līdzi Pārtikas un veterinārā dienesta aktuālajai informācijai par putnu gripu tīmekļvietnē <http://www.zm.gov.lv/partikas-un-veterinarais-dienests/#jump>

** 2014.gada 15.jūlija Ministru kabineta noteikumi Nr.393 “Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība”

Mazpulku konference Latvijas Nacionālajā bibliotēkā

Krustpils 60. mazpulks (vadītāja Ilze Balode un mazpulcēni Diāna Cakule un Dzinta Prodniece) un Sūnu 748. mazpulks (vadītāja Daina Kalve un mazpulcēni Loreta Kalve, Anna Fedulova, Linda Ozoliņa, Laura Kursīte-Kursiša).

2017. gada 4. februārī, Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, notika biedrības „Latvijas Mazpulki” konference „Mazpulki Latvijas simtgadei”.

Konferencē piedalījās divi mazpulki no Krustpils novada: 60. Krustpils pamatskolas mazpulks (vadītāja Ilze Balode un mazpulcēni Diāna Cakule un Dzinta Prodniece) un 748. Sūnu mazpulks (vadītāja Daina Kalve un mazpulcēni Loreta Kalve, Anna Fedulova, Linda Ozoliņa, Laura Kursīte-Kursiša).

Konferences pamatdoma - Latvijas dzimšanas diena,

dāvana Latvijai simtgadē. Mēs varam dāvināt mīlestību pret savu valsti, vēlmi šeit dzīvot un strādāt, vēlmi lepoties ar savu Dzimteni. Katrs konferences dalībnieks tika aicināts apdomāt savu konkrētu dāvanu Latvijai. Konference sākās ar LR Kultūras ministres Daces Melbārdes uzrunu. Pēc tam Mazpulku padomes priekšsēdētāja Randa Medne iepazīstināja ar Mazpulku 2016. gada aktivitātāšu pārskatu un 2017. gada darba plānu. Uzrunas teica arī SIA „Maxima Latvijai” un citi sadarbības partneri. Notika kandidātu izvirzīšana Mazpulku

padomei un balsošana par jaunajiem kandidātiem. Skolēni darbojās darba grupās un pēc tam prezentēja paveikto. Interesanta un aizraujoša bija ekskursija Latvijas Nacionālajā Bibliotēkā. Katrs konferences dalībnieks uz konferenci bija ieradies ar savu izvēlētu grāmatu, kuru uzdāvināt „Tautas grāmatu plauktam”.

Konference deva daudz pozitīvu emociju, gandarījumu par interesanti pavadītu dienu un apņemšanos čakli turpināt darbu mazpulcēnos.

Ilze Balode,
Krustpils 60. Mazpulka
vadītāja

Stunda pilī

Vai atceraties savus bērnu dienu uzticamākos draugus? Lācītis ar nobružātu deguntiņu, lelle nez cik reižu ķemmētiem matiem... Cik asaru pilējis lāciņa kažociņā, cik noslēpumu uzklaušijusi lelle... Cik gadus viņi, noputējuši un aizmirsti, skumīgi gulējuši kādā skapja stūrī vai atvilktnē. Celieties, draugi! Laiks atkal posties, jo Atašienē, sagaidot gadskārtējos pils svētkus, notiks veco rotallietu un sveču izstāde.

Arī izrāde šogad saucas „Lelle”. Tās darbība sākas pagājušā gadsimta 50. gados, kad Marinzejas pilī ierodas

jauna skolotāja, lai sāktu savas darba gaitas. Un ko viņa atrod dažādiem veciem krāmiem piekrautā skapīti? Lelli, kura atceras tālos grāfu laikus, un, protams, viņai ir daudz ko stāstīt. Piemēram, uzzinām, ka grāfienei Helēnai Kellerei, kura vēlāk kļuva Teodora fon der Borha sieva, ir bijusi vārda māsa dzejniece, arī Helēna Kellere. Un viņas dzejoļi gluži kā par Marinzeju rakstīti:

“Gaišā, skaidrā debess ir izmainījusies. Draudīgjie mākoņi nekustīgi. Klusā debess tumša un svinīga. Rīta migla slēpj dienas zeltaino seju. Kāda mistiska roka ir izģērbusi kokus”.

Diemžēl mūsu jauko pasākumu iztraucēja gripa, tāpēc šogad tas saucās “Stunda pilī”. Ciemos bija atbraukuši Stirienes pamatskolas bērni un viņu radošā, enerģiskā skolotāja Ieva Zepa. Dace Broka uzdāvināja skaisti noformētu, pašas gatavotu Borhu dzimtas ciltskoku, kurš drīz atradīs savu vietu skolas vēstures stūrī. Pakavējamies atmiņās, atcerējāmies arī ne tik senus laikus, kad pilī jau bija skola.

Nākamgad tiksimies atkal!
Pils pasākuma
organizētāja
Ināra Mihaloviča

Ēnu dienā pie Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa

2017.gada 15.februāris bija diena, kad es devos savā pirmajā Ēnu dienā. Es ēnoju Valsts prezidentu Raimonu Vējoni. Jau pirmajā dienā, piesakoties ēnot prezidentu, ticēju un cerēju, ka es tur nokļūšu. Pēc pāris dienām saņēmu apstiprinājumu, ka es esmu pieņemta ēnot R.Vējoni.

Ēnu diena sākās agri. Ieejot Rīgas pilī, mani sagaidīja Valsts prezidenta kancelejas apsardze, kura pārbaudīja dokumentu. Kopā ar vēl 9 ēnotājiem es devos brokastīs. Tajās Valsts prezidenta preses padomnieks Jānis Siksnis, mūs iepazīstināja ar dienas grafiku. Bija pienācis laiks satikt Raimonu Vējoni. Ieejot viņa kabinetā, mani pāršalca priecīgs saviļņojums. Jāsaka, ka mūsu prezidentam ir ciešs un godīgs rokas spiedienu. Pēc kopīga foto ar Vējoni un Ministru prezidentu Māri Kučinski sākās prezidenta dienas ēnošana. Nedaudz iepazīstoties ar prezidenta padomniekiem un viņu darba struktūru bija pienācis laiks pastāstīt nedaudz par sevi un par to, ko sagaidu no dienas kārtības.

Pēc garas diskusijas prezidenta kabinetā mūs gaidīja ekskursija pa Rīgas pili. Tur mēs uzzinājām visu tās vēsturi, kura vijas caur vairākiem gadsimtiem.

Ekskursijai noslēdzoties, mums tika dota iespēja ielūkoties vienā no prezidenta preses konferencēm. Pēcāk mūs gaidīja divas stundas izzinošas par to, kāda ir Valsts prezidenta komanda, ar ko tā nodarbojas, ko dara ikdienā. Visinteresantākais stāsts bija par Apzēlošanas biroju, jo tur uzzināju daudz ko jaunu un nedzirdētu.

Kad bijām apskatījuši visas darba vietas, devāmies uz Ģerboņu zāli, kur godā tika iecelti divi tiesneši. Noklausījāmies prezidenta uz-

runu un tieslietu ministra ceļavārdus tiesnešiem. Šis brīdis bija emocionāls, jo ieraudzīju prezidenta īsto darbu - runāt tautas vārdā. Pēc savas uzrunas viņš ilgi kavējās pie abām tiesnešu ģimenēm, lai ar tām aprunātos un dotu labus padomus.

Bija pienācis pusdienlaiks un mēs ar Raimonu Vējoni devāmies kopīgās pusdienās, kur apspriedām sev interesējošus jautājumus: nodokļu celšanu, rūpniecību darbību, militāro dienestu u.tml. Bet visaizraujošākais bija stāsts par prezidenta ikdienu, kā viņš dodas uz darbu, kādu mūziku viņš klausās, par viņa jaunības dienu aktivitātēm.

Ieturējuši gardu maltīti, mēs devāmies atpakaļ uz Ģerboņu zāli, kurā mums tika stāstīts par heraldikas eksistenci, principiem un darbu. Uzzinājām par jaunpienākušajiem ģerboņiem un viņu tapšanas gaitu. Kad izanalizējām jaunus ģerboņus, bija pienācis laiks atva-

dīties no prezidenta un viņa ikdienas. Kā atvadu dāvana katram ēnotājam tika pasniegta bilde, kura tika uztaisīta dienas sākumā kopā ar prezidentu, un vēl dažas atmiņā paliekošas lietas.

Domādami, ka mūsu diena ir beigusies, mēs kļūdījāmies, mūs gaidīja vēl viens pārsteigums - došanās uz Rīgas pils torņaugušu un neaizmirstama skata baudīšana.

Nokāpjot no torņa, bija laiks doties mājās, bet pieredze un sajūtas, kuras guvu, būdama Rīgas pilī, nekad neaizmirsīšu. Tie daudzie padomi, kurus man sniedza Valsts prezidenta kancelejas padomnieki un viņu pieredzes stāsti palīdzēs man dzīvī izvēlēties pareizos ceļus. Galvenā mācība un atziņa, ko ieguvu šajās ēnu dienās, - nekad nepadoeties, ticēt saviem spēkiem un būt drošsirdīgi.

Valērija Hartmane,
Krustpils pamatskolas
9.a klase

Krustpils pamatskolas skolniece LJVČ finālā

Krustpils pamatskolas 5.klasē mācās sportiska meitene Līva Leviņa, kura jau ir aizstāvējusi skolas godu dažādās sporta sacensībās.

Līvai ļoti patīk arī volejbols, tomēr viņai iepriekš nebija iespēja trenēties šajā sporta veidā. Līvu ievēroja volejbola treneris Imants Silavs, kurš konsultējoties ar Līvas leviņas sporta skolotāju Aivitu Ķiploku, piedāvāja Līvai uzsākt nopietni nodarboties ar volejbolu. Līvas vecāki to atbalstīja un rezultāts ir pārsteidzošs - Līva ir izcīnījusi vietu Aizkraukles NSS volejbola komandas pamatsastāvā un spēlēs Latvijas Jaunatnes volejbola čempionāta finālā.

Tikai novembrī Līva sāka nopietni trenēties un janvārī jau bija jādodas laukumā. Pirmajā posmā Daugavpilī viņa uzrādīja nedrošu, bet tomēr sakarīgu spēli. Pēc nelielās pieredzes, ko ieguva pirmā posma spēlēs, 19.februārī, otrā posma spēlēs, Līva atkal bija laukumā un palīdzēja komandai uzvarēt Rēzeknes BJSS un Preiļu BJSS, abas komandas ar 4:0. Šis panākums nodrošināja iekļūšanu finālā. Finālam vēl kvalificējās Daugavpils Volejbola skolas komanda.

Treneris Imants Silavs

Volejbolu Krustpils pamatskolā apgūst ar prieku

Krustpils pamatskolā janvāra beigās un februārī sporta stundās skolēni apguva un pilnveidoja volejbola spēles prasmes un iemaņas.

Lielākā daļa skolēnu šo spēli apgūst labprāt, to veicina arī pietiekošais bumbu skaits. Septembrī tika papildināts skolas sporta inventārs, tai skaitā tika iegādātas arī kvalitatīvas volejbola bumbas. Sporta stundās skolēniem ir iespēja strādāt individuāli, pāros, grupās. Bumbu skaits ļauj dažādot vingrinājumu klāstu, tādējādi apguves procesu padarot interesantāku. Apgūstot šo tēmu, skolēni tika aicināti apmeklēt Jēkabpils volejbola kluba „Jēkabpils Lūši” spēles, kas noritēja Sporta namā. Skolēni bija gana atsaucīgi un izmantoja šo iespēju, aktīvākie spēles apmeklēja vairākkārt, tas ļāva labāk izprast spēles noteikumus, vērot un mācīties no sportistu darbības laukumā. Kā izteicās paši skolēni, tad atmosfēra basketbola spēļu un volejbola spēļu laikā sporta namā atšķiras, bet sportiskais ciņasspārs, vēlme uzvarēt no spēlētāju puses un līdz-

jutēju atbalsts ir līdzvērtīgs. Ļoti priecēja fakts, ka divi puiši no 7a.klases - Ralfs Beinarovičs un Raivis Randohs izrādīja iniciatīvu un noorganizēja volejbola sacensības skolasbiedriem. Puiši izstrādāja nolikumu, sagaidīja komandu pietiekumus un pēc stundām divu nedēļu garumā risinājās spraigas sacensības. Skolēni paši tiesāja, apkopoja turnīra tabulu, sagatavoja diplomus un salduma balvas godalgoto vietu ieguvējiem. Protams, puiši uzklaušoja padomus sagatavošanas procesā, un būs jāņem vērā pieļautās nelielās kļūdiņas, organizējot nākošo līdzīgo turnīru, tomēr neapšaubāmi tā ir lieliska pieredze šiem skolēniem. Kā viņi paši secināja - vislabāk var iemācīties darot. Noteikti tas ir arī gandarījums skolotājam par labi paveikto audzēkņu darbu, kas tika atalgots ar patiesu paldies par lielisko sadarbību, papildus vērtējumu sportā un saldumu par iztērēto enerģiju. Arī skolasbiedri atzinīgi izteicās par puišu veikumu, šāda veida pasākumi padara skolas dzīvi interesantāku. To, ka Krustpils pamatskolā skolē-

niem volejbols patīk un stundās šo spēli cītīgi apgūstam, apliecina fakts, ka starpskolu sacensībās 4.-5. un 6.-7. klašu grupās, sacenšoties lielo skolu grupā, gan zēniem gan meitenēm esam spējuši izcīnīt godalgotās vietas. Volejbola tēmu noslēdzām ar netradicionālu pieeju - spēlējot šo spēli ar lielo gumijas bumbu, ar dvieļiem, sēžot uz

grīdas, ar aizklātu tīklu, ar bumbām atsitot spēles bumbu. Šādi spēles varianti skolēniem izsauc pozitīvas emocijas, tas saliedē komandu, bez ciņas neviens nepadodas. Šobrīd notiek gatavošanās nu jau par tradīciju kļuvušam pasākumam - skolēnu un skolotāju volejbola mačam.

Sporta skolotāja
A.Ķiploka

Ieskats vēstures lappusēs Purmal - Spāgi

Turpinājums...

Purmal - Spāgi /tagad Vecvītoli, Purmalas/ bija mana laimes un prieka zeme. Es sevi atceros no 4 gadu vecuma, kad ar bailēm nokāpu Vītoli dzīlajā pagrabā un augšā spīdēja saule - kā gaisma tuneļa galā. Vienreiz tik vajadzēja pamēģināt, un katreiz es kāpu dzīlajā pagrabā memmei līdz. Pagrabā dzīvoja sīkspārņi, peles, žurkas, tāpēc mums bieži piebiedrojās arī Mincis. Reiz uz celītes es ieraudzīju kādu rāpuli un priecīga saucu memmi skatīties, bet toreiz es dabūju brāzienu, jo tā bija maza odze, ko no sava knābja bija, lidojot uz savu ligzdu, bija izmetis stārķis. Katru dienu pēc pusdienas snaudiena mēs dzinām gotiņu caur mežu uz ganībām. Man likās savādi, ka memme vienmēr gāja basām kājām, garos svārkos un nevilka apakšbikses, tikai retu reizi viņa sameklēja galošas un vilka kājās. Tad es biju priecīga, jo mājupceļā izmetām kādu līkumu pa mežu, kur netrūka beku, baraviku, gailēņu, melleņu, dzērveņu un

aveņu. Mums pat bija savas atpūtas vietas - koki, pie kuriem piespīsties un atpūsties. Vismīlākā man bija lielā egle, kurai riņķī gozējās meža zemenītes un dzeltenās gailenītes. Vēl tagad es atrodu šīs egles sakni un tur atrodu sēnes un ogas. Tikai vēlāk es uzzināju, ka esmu EGLE. Ak, man pat ganību ceļa galā bija iestādīta sava egle, es ļoti raudāju, kad pēc kādas vētras to nācās nozāgēt. Vasaras paskrējās vēja spārniem, ogojot, sēņojot, pinot pīnītes no stiebrīem, dziedot. Tad atnāca aukstās ziemas, man bija savas ragutiņas ar kulbu, kur ielikti maisi ar sienu ērtākai sēdēšanai. Bet reiz memme nebija kulbu īsti piesējusī pie ragutiņām, un es paliku sniega kupenā kaut kur iebraucamā ceļa sākumā. Memme tikai pie mājas durvīm atskatījās un sadzirdēja manas raudas, es tuntuļoju pa stidzīti pakal.

Man bija sava saimniecība: savs siena grābeklis, koka dakšas, ko kaimiņu Pēteris izgatavoja, bērnu šujmašīna, ar kuru varēja uzšūt pat rakstus un puķes.

Pēteronkulis viendien atnesa man savu skapīti, kur likt savas lelles, traukus un rokdarbus, ko vēl tagad glabāju uz pilsētas balkona. Memmei bija tikai 2 klašu izglītība, bet viņa lasīja avīzes, žurnālus un biezas grāmatas, kuru saturu man šad tad izstāstīja, nemaz nerunājot par bērnu grāmatām. Man ar lasīšanu neveicās, bet patika skatīt, zīmēt, drukāt burtus, un gandrīz katru dienu es mammai biju kaut ko uzziņējusi, kad viņa pārnāca no darba. Es skrēju pretī kolhoza gaziņam līdz kaimiņu smēdei, lai kopā ar tēti iebrauktu sētā. Pēc pusdienām es atkal sēdos gazikā, līdz mežmalai braucu līdz un tad skriešus skrēju uz mājām pie memmes. Reiz gadījās tā, ka tētis nevarēja attaisīt gazika durvis, un es aizbraucu uz kolhoza „Uz priekšu” kantori, kur tētis Oļģerts bija priekšsēdētājs, bet mamma Elza grāmatvede. Ak, ko tikai memme un tante Alma nepārdzīvoja, mani meklējot, kamēr mēs pēc divām stundām visi trīs priecīgi atgriezāmies Spāgos.

Es atceros savus bērnības svētkus, kad man uzdāvināja savas šūpoles, kuras viesi pakāra lielajā šķūnī, un es tiku izšūpota pirms un pēc svinībām Antūžu klubā. Man bija divas krustmātes un krusttēvi: Alma Vītola /m/, Dzidra Puķe /m/, Jānis Puke /m/ un Ivars Mēnesis /m/. Pēc mielasta es savas kaimiņienes vedu uz pagrabu sīkspārņus rādīt, bet viņām bija bail kāpt lejā.

Mums bija pirmais telefons un pirmais televizors visā apkaimē. Vakaros tuvējie kaimiņi nāca skatīties un dāvināja man konfektes un cepumus, vēlāk es iemanījos nolikt šķīvīti, kur salikt atnestos gardumus. Kad tētis mācījās Skrīveros, viņš vakaros mums zvanīja, man pirmo reizi rokas drebēja. turot telefona klausuli rokās un runājot.

Kaimiņu meitene Ināra labi spēlēja uz akordeona, tad es mācījos dziedāt un dancot pa savai modei, bet deju solji man sākumā nevedās.

Spilgtā atmiņā ir pēdējie dziesmu un deju svētki nu jau applūdušajā Oliņkalnā. Atmiņā stāvā krauja ar sarkanās lentes nožogojumu

un brīdinājumu neiet tuvmā. Koncerts man jau likās garlaicīgs, es dīcu, ka gribu braukt mājās, bet tētis kaut kur bija aizgājis. Iesēdāmie gazikā un lēnām braucām uz izbraukšanas vārtu pusi, tur mūs aizturēja milicis Lebedevs, lika tēvam 3 stundas pagulēt un tikai tad braukt mājās. Mums ar mammu un tanti līdzī bija ēdamais, dzeramais, iestiprinājamies un tad staigājām pa nu jau pustukšo Oliņkalnu. Kad sāka krēsot, sāka pulcēties ballenieki, bet mūs palaida braukt mājās. Biju tik nogurusi, ka pusceļā aizmigu.

Atceros memmes spoku stāstus, šad tad es tos redzēju sapņos. Tas bija ūdensvīrs, kurš izlīda no 12 kubulu dzīlās akas un „palaidņus rāva līdz”, kā bija gadījies manai tantei Almai bērnībā. Vēl Purmal - Spāgos reizēm uzradās liels, pelēks vilkacis, kurš tumsā baidīja ne pa jokam. Reiz naktī pamodos un sāku raudāt, jo lielais suns bija mani nobaidījis, kad es viena skrēju zemenītēs.

Ziemā lielajā istabā tika vilktas stelles, šķeterēta,

krāsota dzija, grieztas lupatas lupatdeķiem un austi dažādi audekli, man kājas bija par īsām, lai sēstos lielajās stellēs, tāpēc es audiv prievītes sev riņķī apsiedot audekliņu.

Memme tik daudz stāstīja par zālītēm, bet man maz kas palicis atmiņā, jo biju pārāk maza. Mēs izdomājām asprātības jautājumu, spēlējām cirku, riču raču un dambreti. Šad tad memme izvilka no klēts lielās lādes vectēva Niklāsa no koka darinātās rotaļlietas, zīmuļi, spalvaskātu kastīti un spožas pogas. Arī tā laika skolas stāsti aizmirsušies, bet “Dzīvoj pie kundziņa” un “O, tannenbaum” man iemācīja dziedāt memme. Četros gadiņos es tamborēju rutiņas un taisīju no diegu galiem dažādus pušķus, šuvu lēllēm tērpus.

Cik žēl man bija pārcelties no Spāgiem uz Smaņiem (es visu ceļu raudāju), jo nu jau bija 7 gadi, un jā-sāk iet Variešu pamatskolā pie skolotāja Jāņa Lazdiņa un Almām Kalniņām [divas skolotājas ar vienādiem vārdiem un uzvārdiem].

Lūk, ko memme pastāstīja par vectēvu:

Vectēvs Niklāss Vītols izglābās Pūmal - Spāgu mājās no nodedzināšanas 2.Pasaulē kara laikā. Pie Roberta Ozola pagalmā jau bijis sakurts ugunsurs, lai nodrošinātu drošu atkāpšanos karavīriem uz meža pusi. Vectēvs Niklāss nometies ceļos un lūdza, lai atstāj viņa sētu neskartu. Nostrādāja cilvēciskais faktors, jo vectēvam nebija labās rokas, bet viņš visu darījis pateicoties kreisās rokas veiklībai. Vītola mājās kara laikā dzīvojuši abu karujošo pušu karavīri, bet ģimene mitinājās pagrābā. Pirtīnā vecmamma leva ar bērniem sapaņķotus ierakusi zemē traukus un vīrs uzbērusi mālus un salmus, tā tikuši izglābti dzimtas trauki. Pēc kara bijis smagi jāstrādā un jāvada saimniecība, viss darbu smagums gūlās uz levu un Niklāsu. 1955.g. Niklāsa sirds pēc slimības neizturēja. Paprāvs Spāgu iedzīvotāju skaits pavadījis Niklāsu pēdējā gaitā. Otrajā bērū dienā Made, kā vienmēr, uzturējusi jautrību pie eglišu dedzināšanas.

Vecākais dēls Roberts Vītols Liepenes skolā ir ļoti labi mācījies un aktīvi iesaistījies mazpulku darbā, ir bijis mazpulka Diženais un par nopelniņo naudu nopircis velosipēdu Ērenpreiss.

Saglabājusies velosipēda pase vācu valodā. Šo velosipēdu goda vietā turu un izmantoju braukšanai vēl šodien. Viņš bijis zemkopis. 1943.gada 1.augustā Roberts iesaukts kara dienestā, bijis leģionā, pēc tam filtrācijas nometnē 1946.gadā Komi APSR pilsētā Uhtā. Saņemtās vēstules liecina, ka nometnē ļoti pasliktinājusies Roberta veselība, un vecāki saņēmuši uzaicinājumu braukt pēc dēla. Pēc atgriešanās Latvijā Robertu nevarējis pazīt - kauli un āda, ārsti aizlieguši dot daudz ēst, jo tas var padarīt stāvokli vēl sliktāku. Roberts gājis pie kaimiņiem

Vizma

prasīt ēst, vecāki nav varējuši viņu noturēt mājās, un pēc ārsta ieteikuma viņu ievietoja Gāršenes psihoneiroloģiskajā slimnīcā. Ārsts Žilinskis nekādus uzlabojumus nav solījis, un mūža nogali pēc nežēlīgās dzīves lāgerī Roberts pavadīja slimnīcā ar smagām diagnozēm, kur arī 1983.g. nomira. Kā piemiņu glabāju Roberta kokizstrādes darbus.

Vītola dzimtas jaunākā meita Elza, tāpat Roberts un Alma, agri tika radināta darbam. Viņiem jau no sešu gadu vecuma bija jāgana govis, lai gan bērniem šis darbiņš gauži nepatika, agri jāceļas. Toties, kad bērni paaugās, viņiem ļoti patika plaut rudzus un kviešus ar vienroci, kā arī nopļaut labību siet kūļos un likt statos.

Skolas gaitas Elza uzsāka Antūžu pamatskolā, tad mācījās Liepenes 6-gadīgajā pamatskolā. Pēc tam viņa pabeidza Ļaudonas 2-gadīgo lauksaimniecības skolu, iegūstot kvalifikāciju „jaunākais agronoms”. Pamatskolā Elzai vislabāk patika angļu valoda, lauksaimniecības mācība un rokdarbi. Mācoties Ļaudonas

lauksaimniecības skolā, 1943./44.m.g., Elza darināja sev skaistu, etnogrāfiski pareizu Zemgales novada tautastērpu, sagatavoja un ar dabiskām krāsām nokrāsoja dziju pareizos un saskaņotos toņos, no auda brunču audumu ar ziedainām svītrām rakstā, kā arī jostu, uzšūva brunčus un ņieburu no pašausa auduma, izvilkmā izšūva tērpa kreklu. Saktas un ņiebura pogas izgatavoja Rīgā pēc pasūtījuma no Latvijas brīvvalsts piecu latu monētām.

Elza strādāja tēva saimniecībā, tad Variēšu ciema padomē par sekretāri. 1955.gada 20.augustā Elza apprecējās ar Oļģertu Lejiņu no Smaniem, strādāja Jēkabpils rajona apdrošināšanas inspekcijas finansu nodaļā par inspektori (1953-1956), kolhozā „Uz priekšu” par grāmatveža palīgu un vēlāk par brigadiera palīgu. Pārņākot dzīvot uz vīra z/s „Smani”, strādāja laukkopības brigādē līdz aiziešanai pensijā.

Pa vasarām Smanos šķūnī līdz siena laikam ar mammu Elzu audām salmu, bezposmu smilgu sedziņas, sienas segas un lupatdeķus. Daudz kas manis 2016.g. izveidotajā Seno rokdarbu istabā Jaunā muižā ir saglabāts un tiek turēts goda vietā. Elza šūva pati sev un mums, meitām, apģērbus, iemācīja to darīt man un mātai. Padomju laikos es štātejās savās šūtājās blūzēs, kleitās un svārkos.

Elza dziedāja Variēšu pagasta ansambli un kori. Esmu saglabājusi dziesmu klades. Ir viens video ieraksts – Elza dzied senu dziesmu. Divas man iemācītās mammas dziesmas ir aizgājušas „tautās”. Elza apmeklēja ne tikai šūšanas kursus, bet mācījās aušanas studijā “Saulgrieži” Krustpils kultūras namā. Viņai pietrūka trīs izstāžu, lai iegūtu Daiļamata meistara nosaukumu. Pūmal Spāgu mājās bija stelles, kur katru ziemu auda audumus apģērbiem, sienas segas, grīdsegas, līnu dvieļus, segas.

Bērības svētki

Vizma

Mūža nogalē Elza Lejiņa daudz laika un pūļu veltīja rakstu noskaidrošanai. Viņa gandrīz pilnībā ir izveidojusi Vītola un Lejiņu dzimtas kokus vairākās paaudzēs. Gan pašas, gan vīra dzimta ir liela un sazarota. Elza Lejiņa ir atstājusi ļoti vērtīgu garīgo un kultūrvēsturisko mantojumu par dzimtas saknēm. Izveidotie Vītola un Lejiņu dzimtas koki ir neatverams palīgs tālākā dzimtas vēstures izpētē.

Mammas māsa Alma Vītola arī bija liela rokdarbniece.

1947. gadā „Pūmalspāgos” mājas apstākļos Zemgales tautas tērpu sev izgatavoja arī Alma. Viņas brunči ir košākām krāsām, jo izmantotas tikai ķīmiskās krāsas. Abus tautas tērpus kā lielu dārgumu glabāju, valkājot un lepojoties ar dzimtas sieviešu darinājumu dažādos pasākumos. Almas tautas tērps gan ir palicis bez melnā ņiebura, jo to stipri sabojāja kodes. Aiviekstes spēkstacijā Alma pabeidza rokdarbu kursus, mājās auda, adīja, izšūva. Alma adīja no bērības, rakstus noskatīja no grāmatām, žurnāliem, izdomāja pati. Enot sveikt jubilejās, labākā dāvana – pašadīts cimdu pāris. Viņa ir izadījusi visus Latvijas cimdu kartes rakstus, kurus piedāvāja tā laika prese, pateicoties I.Ziedonim.

Alma noadījusi ne tikai ļoti daudz pasakaini skaistu cimdu, bet arī oriģinālas jakas. Almas adītie rakstainie cimdi veido gadalaiku kolekciju, kura 2013. gadā bija skatāma Ma-

Ausma, Vija, Alda, Vizma

Ivara piļngadības

donas muzejā. Alma prata un viņai lieliski paveicās arī citi rokdarbi; izšūtās kleitas, spilventiņi. Lepnums ir krustdūrienā darinātā sienas sega, kura ir tiešs atdarinājums tai, kāda bija Kārlim Ulmanim darba kabīnētā Rīgā, kas ir manas Seno rokdarbu kolekcijas dārgums. Ieļņas saviem rokdarbiem Alma allaž meklēja jaunāko ilustrēto žurnālu pielikumus, laikrakstu rokdarbu lappusītes, kalendāros, mājturības grāmatās. Alma bija taupīga un mācīja to citiem.

Manā Seno rokdarbu istabā glabājas baltie, krāsainie izšuvumi, audumi, mājās austu audumu paraugi, prievītes, jostas, tautas tērpi, senie pašu rokām šūtie apģērbī, rotaslietas, lupatu grīdceļiņi, tamborējumu, lāpījumu, jostu paraugi un dzimtas dokumenti.

2014.g. iznākusi apgāda Zinātne Dr. hist. Aijas Jansones cimdu rakstu grāmata „Aus-

trumvidzemes rakstainie dūraiņi”. Grāmatas atvēršanas svētki notika 19.12.2014. Rīgā LU bibliotēkā. Šinī pasākumā piedalījās arī es un saņēmu jaunās grāmatas eksemplāru pateicībā par sadarbību, foto no bijušās manas cimdu rakstu kolekcijas Krustpils novada Kūku pagasta NIC /Novada izpētes centrā/.

Interesentus priecē Krustpils novada rakstainie dūraiņi, kurus darinājušas: Alma Vītola, Elza Lejiņa, Zelma Driķe, Aīda Ošiņa, Ārija Žitkova, Anna Birkāne, Anna Paulīne Prokofjeva, Marta Jaksone, Nellija Mūrniece.

Aicinu visus interesentus apmeklēt manis iekārtoto Seno rokdarbu istabu Krustpils novada Jaunā muižā un apgūt senās rokdarbu prasmes un iemaņas, veidot suvenīrus!

Ar cieņu
Vizma Lejiņa

Labas pārvaldības saukļi sabiedrības informēšanai

Esi saprātīgs!

Valsts pārvalde darbojas sabiedrības interesēs. Pie sabiedrības interesēm pieder arī samērīga privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ievērošana. Pieņemot lēmumus, valsts un pašvaldības iestādei jānodrošina samērīgums starp privātpersonu un sabiedrības interešu ievērošanu.

Atceries, ka ikviena cilvēka tiesības ir jāsamēro ar citu cilvēku tiesībām.

ESI SAPRĀTĪGS!

TAVAS TIESĪBAS IR SAMĒROJAMAS AR LIDZCILVĒKU TIESĪBĀM!

Pasākumi MARTĀ Krustpils novada bibliotēkās

Vieta	Datums	Pasākums
Atašienes bibliotēka	martā	Izstāde "Rozei Stiebrai -75"
Krustpils pagasta bibliotēka	1.marts	Zīmēšanas darbnīca "Kaķu diena"
	8.marts	Sieviešu dienai veltīts pasākums
	13-18. marts	Rozes Stiebras multfilmu nedēļa
Kūku bibliotēka	10. marts	Sieviešu dienai veltīts pasākums/koncerts
	martā	Pērļošanas nodarbība pieaugušajiem
Mežāres bibliotēka	martā	Tematiskā izstāde
Medņu bibliotēka	martā	Plaukta izstāde karikatūristam Ē.Ošam-90
	martā	Literārā izstāde Komunistiskā genocīda upuru piemiņai
Vīpes bibliotēka	martā	Literatūras izstāde "Grafīķei, gleznotājai Ilonai Ceipei - 80"
Antūžu bibliotēka	martā	Literatūras izstāde "Skaidrītei Kaldūpei - 95"
	martā	Literatūras izstāde bērniem: "Par kaķiem"
	martā	Radošā darbnīca. Ziedu veidošana no papīra un salvetēm

Sīkākai informācijai sekojiet līdzī Krustpils novada mājas lapā vai interesējieties novada bibliotēkās.

Krustpils novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrētie mūžībā aizgājušie iedzīvotāji

OSĪTE DZINTRA	11.05.1946. – 07.02.2017.
BODROVA ANEĻA	27.12.1934. – 08.02.2017.
BALODIS PĒTERIS	13.12.1944. – 08.02.2017.
SIROTKINA GALINA	16.01.1937. – 08.02.2017.
MAHIŅA LUDMILA	08.12.1936. – 09.02.2017.
ULMANE BRŪŅISLAVA	17.07.1921. – 10.02.2017.
GALVIŅA DZIDRA	28.04.1931. – 13.02.2017.
HOHLĒNKO ZINAIDA	15.03.1924. – 14.02.2017.
VONOĢA BRŪŅISLAVA	19.06.1933. – 12.02.2017.
CAUNĪTE ELEONORA	19.01.1926. – 20.02.2017.
LAZDIŅŠ JĀNIS	07.11.1942. – 22.02.2017.

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem

Paldies pasākuma organizatoriem par jauko 18.februāra vakaru Antūžos!

Sirsnīga sagaidīšana, skaists noformējums, brīnišķīga mūzika, laba sabiedrība, rezultātā – patikami pavadīts vakars. Cerībā uz drīzu tikšanos!

Apmeklētāji no pirmā galdiņa

Krustpils novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrētie jaundzimušie:

GABRIELS EMĪLS
GABRIELA DIMITRIJS

*Sveicam mazulišus un viņu vecākus!
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!*

MEŽĀRES PAGASTA ATKLĀTAIS DAMBRETES TURNĪRS 64 LAUCIŅU DAMBRETĒ

2017.gada 18.martā

plkst. 10:00

MEŽĀRES KULTŪRAS NAMĀ

Ar nolikumu var iepazīties interneta mājaslapā www.krustpils.lv

Tālrunis informācijai- 29410905 (Vladimirs)

Kultūras pasākumi Krustpils novada martā

Datums	Laiks	Pasākums	Vieta
10.03.	16:00	Radošā darbnīca bērniem "Es savai māmiņai"	Krustpils pagasta KN
11.03.	22:00	Atpūtas vakars "Ak, sievietes..." Dzied un spēlē Viesturs.	Variešu KN
11.03.	19:00 21:00	Sieviešu dienai veltīts pasākums. Koncerts visām dāmām „Veltījums sievietēm”. Visskaistākai... veltīts vakars- balle ar grupu „Arsenāls”.	Mežāres KN
11.03.	11:00	Baltinavas pagasta dramatiskā kolektīva "Palādas" Izrāde Danskovīte "Ontans i Anne" 8.Daļa "Ontans i „sābri"	Atašienes KN
12.03.	17:00	Atašienes zolītes turnīrs	Atašienes KN
12.03.	14:00	Pasākumu cikla "Kaimiņu būšana" dzied un dejo Kūku pagasta pašdarbnieki	Vīpes KN
16.03.		Leģionāru atceres sarīkojumi	
18.03.	10:00	Mežāres pagasta atklātais dambretes turnīrs 64 lauciņu dambretē.	Mežāres KN
22.03.	19:00	Filma "Melānijas Hronika"	Zilānu KN
24.03.	13:00	Komunistiskā genocīda upuru piemiņas pēcpusdienu Atašienē * Sv. Mise - Atašienes baznīcā * Sveicīšu nolikšana pie pieminekļa * plkst. 14:00 Filma "Melānijas Hronika" - Atašienes kultūras namā	Atašiene
25.03.	13:00	Krustpils novada Komunistiskā genocīda upuru piemiņas pasākums "Domas atgriežas,lai mieru rastu"	Vīpes KN
26.03.	14:00	Ceļā uz simtgadi. Koncerts „Pavasara smarža" Piedalās Krustpils novada kolektīvi.	Mežāres KN

Sākot ar 13.03. pieejami papildus ielūgumi uz Leģionāru atceres pasākumu, JRT izrādi "Vectēvs". Par ielūgumiem jautāt individuāli pie katra pagasta kultūras namu vadītājiem.

